

Bahşış

BAHŞİŞ

...Necip Fazıl'ı daha sonraları Ankara'da sık sık görmeye başladım. Ağaç dergisini çıkarıyor, etrafını alan dostlarını, hayranlarını lokantalara, barlara götürüyor, avuç dolusu paralar sarfediyordu. Neme lâzım, eli açık hattâ müsrif insandır. Para onun avucundan hazan yaprakları gibi uçar gider. Bu yüzden ona aramızda «Prens» adını vermiştik.

Bir akşam, yedi-sekiz kişilik bir grup halinde bizi Ankara'daki meşhur Tabarin Barına götürmüştü. Aramızda hasisliği ile meşhur rahmetli Nahit Sırrı Örük de vardı. Geç saatlere kadar yeyip içip eğlendikten sonra Necip Fazıl hesap istedi. Hesabı getiren garsona da paranın para olduğu zaman tam elli lira bahşış bıraktı. Hepimiz hayret içinde kaldık... Hele Nahit Sırrı o incecik sesi ile bağırarak isyan etti :

– Ayol siz delirdiniz mi?.. Hiç elli lira verilir mi? Necip Fazıl bir milyarder edası ile, fütursuz cevap verdi :

– Hani ben sizden bir zamanlar elli lira borç istedim de paranız olduğu halde, param yok veremem, demiştiniz. İşte şimdi o elli lirayı ben bir garsona veriyorum. Sizi birazcık olsun para kullanmaya alıştırmak istiyorum...

Nahit Sırrı, kendi cebinden bir kuruş bile çıkmadığı halde Necip Fazıl'ın bu hareketine son derece öfkelenmiş ve sesinin tonuna garip bir hüzün takarak :

– Ben sizinle bir daha hiçbir yere gitmem... Günah değil mi paracıklarınıza ? dedi.

(Bu yazı, Baki Suha Ediboğlu'nun, Cumhuriyet gazetesinin 5 Şubat 1968 tarihli sayısında "Genç kuşağın birinci plâna çıkmasını geciktiren güçlü soluk: Necip Fazıl Kısakürek" başlığıyla neşredilen yazısında, Üstad'ın 1930'lardaki halini anlattığı kısımdan alınmıştır.)

En Küçük Yan

EN KÜÇÜK YAN

Bir zamanlar Büyük Doğu'da yazılar yazan Oktay Akbal, Necip Fazıl'ın Abdülhâkim Arvasî Hazretlerine bağlandıktan sonra şiiri bıraktığı vehmini taşımaktadır. Birgün Üstad'a "Sizin önemli yanınız sanatçılığınızdı. Ama nedense şiiri, sanatı hor görerek küçüklere verdiniz" deyince Şairler Sultanı yanındakilere dönerek, eski dostunu kırmadan cevap verir:

"Oktay beni en küçük yanımla sever."

(Edebiyatımızın Güleryüzü – Mehmet Nuri Yardım)

Kuran'a Göre Evrim Teorisi

KURANA GÖRE EVRİM TEORİSİ

Süleyman Ateş'in 'Kuran'a göre Evrim Teorisi var' diye bir yazı çıkarması üzerine Necip Fazıl :

"Maymunun insandan geldiği iddasında bu adam şöyle bir vesika gösterebilir: "Bana bakın da insanlardan neler gelebileceği üzerinde ibretle düşünün; ve artık maymunun da insandan gelmiş olduğunu kabul edin !

Şiirin Vakarı

ŞİİRİN VAKARI

Üstad Necip Fazıl, şöhretinin zirvesinde olduğu bir dönemde "Sakarya Türküsü"nü yazar. O zaman da yapılmakta olan İnönü Şiir Yarışması'na bu şiirle niçin katılmadığını soranlara şu cevabı verir:

"Bu şiir, malûm şiir yarışmasına girmeye tenezzül etmez!"

(Edebiyatımızın Güleryüzü – Mehmet Nuri Yardım)

35'lik Top

35'LİK TOP

Üstad'ın yurt dışında olduğu bir sırada, ardından atıp tutan birisini ona haber verirler. Üstad:

"Ne yani der, ucuna sivrisinek kondu diye 35'lik topu ateşleyemem!"

Allah'ın Bildiğini Kuldan Saklamamak

ALLAH'IN BİLDİĞİNİ KULDAN SAKLAMAMAK!

Kayseri'deydik, Büyük Doğu teşkilatında... Bir adam getirdiler, "şununla iki kelime konuş!" dediler bana... Adam geldi. Elinde sigara, Ramazan günü... Anladım ne tip olduğunu...

Hitap ettim:

"- Sigaranı at da öyle gel karşıma!"

Gayet ucuz bir formülü vardır bu işin... Günün hemen bütün formülleri gibi...

O da aynı şekilde cevap verdi:

“- Allah’ın bildiğini kuldan niye saklıyayım?”

Bu umumî formül...

Devam ettim:

“- Allah senin tenasül aletin olduğunu da biliyor. Niye saklıyorsun?”

Bozuldu, kala kaldı, hiçbir şeye akli eremedi. “- Senin bu susman mağlûp olman değildir. Şimdi seni mağlûp edeyim dedim; Allah’ın bilmediği bir şey olabilir mi?.. O her şeyi biliyor. Yalnız senin, Allah’ın bildiğini, yalnız ondan af dileyerek ona tahsis etmen ve onun bildiği şeyi ortaya açıkça, hayâsızca dökmemeni gerektiren bir fakülteye malik olman lâzım... Sen bundan da mahrum bir bedbahtsın!..”

Necip Fazıl Kısakürek, Batı Tefekkürü ve İslam Tasavvufu isimli konferansından iktibastır...

Altta Kalan Kim

ALTTA KALAN KİM?

Necip Fazıl, Osman Yüksel’e bir tomar kağıt göstererek, “İşte şeceremiz. Benim soyum Kısakürek ailesi. Dulkadiroğulları’na dayanır...” diye övünür.

Serdengeçti:

“Üstad çok güzel ama, ne yazık ki siz en alta düşmüşsünüz!” diyerek takılmak ister. Çile şairi altta kalır mı? Şecereyi ters çevirir ve adını en üste çıkarır, sonra da: “Bütün bunlar, beni hazırlamak için gelmiş geçmişlerdir!” der.

(Edebiyatımızın Güleryüzü – Mehmet Nuri Yardım)

Amuda Kalkmak

AMUDA KALKMAK

Üzüntümüz azalmış gibiydi. Kelepçesiz olarak ilk defa bir araya toplanmıştık.

-Üstad dedim, şu Sakarya Şiiri’ni bir de sizin ağzınızdan dinleyelim...

Okudu. Mâlum; ‘Sakarya’ gençliği temsil eder. Son mısraları şöyledir:

“Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz
Sen kıvrıl, ben gideyim, son peygamber kılavuz
Yol onun, varlık onun, gerisi hep angarya
Yüzüstü çok süründün, ayağa kalk, Sakarya!..”

“Ayağa kak Sakarya” der demez, eliyle de işaret ederek ekledi:

-Bir kişi kalktı!.. O da amuda kalktı!..

(Hüseyin Üzmez – Malatya Suikastı)

Asgari Kafa Çilesi

ASGARI KAFA ÇİLESİ

Üstad Necip Fazıl, bir yerde heyecanlı bir konferans vermektedir. Toplantının sonunda yanına yaklaşan Cumhuriyet gazetesi muhabiri, tahrik edici bir soru sorar:

“Siz İsmet İnönü’ye komünist diyormuşsunuz, doğru mu?”

Necip Fazıl’ın cevabına bakın:

“Ne münasebet. Ben ona komünist diyemem. Çünkü bir komünistte bile asgari kafa çilesi olur. Ben İnönü’de o kafayı göremiyorum.”

Asker Fikirten Anlamaz

ASKER FİKİRDEN ANLAMAZ

Yahya Düzenli, Üstâd’ın anıldığı bir panelde anlatıyor:

Üstat, 1960’larda Amasya’da bir konferansa geliyor. Salon tıklım tıklım dolu... Üstat konferansını verirken bir tanesi itiraz ediyor. İtiraz eden ayağa kalkıyor. Üstat soruyor:

-“Kimsiniz?” İtiraz eden:

-“Ben buranın Alay Komutanıyım” diyor.

“Peki, buyurun oturun” diyor.

Üstat konferansa devam ediyor. Öylesine asabi bir mizaca da tabii tahammül etmesi mümkün değil. Dinleyiciler kendini kaptırmış konuşmanın büyüsüne. Üstat tekrar soruyor:

“Kimdi o itiraz eden?” İtiraz eden ayağa kalkıyor:

“Benim” diyor. Üstat bakıyor:

“Peki, oturabilirsiniz” diyor.

Üstat konuşmasına tekrar devam ediyor. Üstat üçüncü kez soruyor:

-“Kimdi o itiraz eden?” İtiraz eden tekrar ayağa kalkıyor:

“Benim” diyor. Üstat:

“Peki, oturun” diyor.

Ondan sonra üstat salona dönerek şu cümleyi söylüyor; “Asker fikirten anlamaz, emir verip kaldıracaksın, emir verip oturacaksınız.”